

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 326/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. P., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 12 ods. 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky

- postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. 18 526/2011/51 a jeho prípisom z 20. mája 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia sťažností predsedom Krajského súdu v Košiciach týkajúcich sa namietaného porušenia dôstojnosti súdnych konaní vedených Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 18 C 196/2010 a Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008,

- postupom predsedu Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 167/2011 a jeho prípisom zo 14. apríla 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia sťažnosti predsedom Okresného súdu Košice II týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 18 C 196/2010,

- postupom predsedu Krajského súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 67/2011 a jeho prípisom z 29. marca 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia sťažnosti predsedom Okresného súdu Košice I týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008,

- postupom predsedu Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 19/11 a jeho prípisom z 23. marca 2011 súvisiacim s vybavovaním sťažnosti týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 18 C 196/2010, a

- postupom predsedu Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 27/11 a jeho prípisom z 29. marca 2011 súvisiacim s vybavovaním sťažnosti týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. P. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júla 2011 doručená sťažnosť J. P., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorú sťažovateľ v ten istý deň doplnil o ďalšie podanie (ďalej aj „doplnenie sťažnosti“). Z obsahu sťažnosti a jej doplnenia vyplýva, že sťažovateľ ňou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenie čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy postupom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) vo veci vedenej pod sp. zn. 18 526/2011/51 a jeho prípisom z 20. mája 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia sťažností sťažovateľa predsedom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) týkajúcich sa namietaného porušenia dôstojnosti súdnych konaní vedených Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 18 C 196/2010 a Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008, postupom predsedu krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 167/2011 a jeho prípisom zo 14. apríla 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia jeho sťažnosti predsedom okresného súdu týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti

súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 18 C 196/2010, postupom predsedu krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 67/2011 a jeho prípisom z 29. marca 2011 súvisiacim s prešetrením vybavenia jeho sťažnosti predsedom Okresného súdu Košice I týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008, postupom predsedu okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 19/11 a jeho prípisom z 23. marca 2011 súvisiacim s vybavovaním jeho sťažnosti týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 18 C 196/2010, ako aj postupom predsedu Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. Spr. 27/11 a jeho prípisom z 29. marca 2011 súvisiacim s vybavovaním jeho sťažnosti týkajúcej sa namietaného porušenia dôstojnosti súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 36 C 136/2008.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Dňa 7. 2. 2011 som podal na Okresný súd Košice II (OS KE II) sťažnosť na neetické správanie sudkyne OS KE II sp. zn. 18 C 196/10-12. Vyplývajúc z listinných dôkazov, sudkyňa v predmetnom konaní podľa môjho názoru preukázateľne klamala, čím bola podľa môjho názoru značným spôsobom porušená zásada dôstojnosti súdneho konania.

Dňa 11. 2. 2011 mi predseda OS KE II písomne odpovedal a že je zrejmé, že moja sťažnosť nie je prípustná.

Dňa 21. 2. 2011 som z dôvodu upresnenia mojej sťažnosti podal opakovanú sťažnosť na OS KE II v predmetnej veci.

Dňa 23. 3. 2011 mi predseda OS KE II oznámil postúpenie mojej sťažnosti zo dňa 21. 2. 2011 predsedovi KS KE.

Dňa 28. 2. 2011 ma predseda KS KE vyzval na zaplatenie poplatku za vybavenie sťažnosti vo výške 6,5 Eur .

Dňa 8. 3. 2011 som podal sťažnosť KS KE kvôli nezákonnosti vyrubeného poplatku z dôvodu, že som predsedu KS KE nežiadal o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom OS KE II.

Dňa 15. 3. 2011 mi predseda KS KE zaslal odpoveď na moje podanie zo dňa 8. 3. 2011. Predseda KS KE trval na zaplatení poplatku, nakoľko podľa jeho tvrdenia moje

podanie nazvané opakovanou sťažnosťou zo dňa 21. 2. 2011 nie je možné vybaviť podľa zák. č. 9/2011 a to s poukazom na ust. § 2 ods. 2 citovanej právnej normy. Zároveň ma informoval, že ak poplatok nezaplatím moja sťažnosť KS KE nevybaví.

Dňa 22. 3. 2011 som sa opätovne s odôvodnením odvolal voči vyrubeniu poplatku predsedom KS KE.

Dňa 14. 4. 2011 predseda KS KE vo vzťahu k môjmu odvolaniu zo dňa 22. 3. 2011 potvrdil svoje predchádzajúce nemenné stanovisko zo dňa 15. 3. 2011.

Dňa 29. 3. 2011 som podal na MS SR žiadosť o prešetrenia vybavenia sťažnosti predsedom KS KE. Dňa 20. 5. 2011 MS SR sa stotožnilo so stanoviskom predsedu KS KE a moju žiadosť zamietlo.“

V doplnení sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol:

„Dňa 29. 3. 2011 som podal na KS KE žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom OS KE I spolu so žiadosťou o odpustenie poplatku vo výške 6,5 EUR, ktoré zákon v takomto prípade ukladá.

Dňa 14. 4. 2011 mi bola doručená odpoveď z KS KE, ktorou moju žiadosť o odpustenie poplatku KS KE zamietol.

Dňa 14. 4. 2011 som podal na MS SR žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu.

Dňa 20. 5. 2011 MS SR sa stotožnilo so stanoviskom predsedu KS KE a moju žiadosť zamietlo.“

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol o nej nálezom, v ktorom vysloví porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy „*postupom Ministerstva spravodlivosti SR v konaní vedenom pod č. 18 526/2011/51, vo veci prešetrenia vybavenia sťažnosti predsedom Krajského súdu v Košiciach, postupom Krajského súdu v Košiciach vo veci vybavenia sťažnosti z dôvodu porušenia dôstojnosti súdneho konania a postupom Okresného súdu Košice II dňa 23. 3. 2011 vo veci vybavenia sťažnosti z dôvodu porušenia dôstojnosti súdneho konania... postupom Krajského súdu vo veci prešetrenia vybavenia sťažnosti predsedom Okresného súdu Košice I zo dňa 29. 3. 2011*“. Sťažovateľ žiada

rozhodnutie „*Ministerstva spravodlivosti SR v konaní vedenom pod č. 18 526/2011/51, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. 4. 2011 zrušiť a vec vrátiť na Krajský súd v Košiciach na ďalšie konanie*“. Sťažovateľ rovnako žiada zrušiť „*rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 23. 3. 2011*“ a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ sa tiež domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume spolu 2 500 €, „*ktoré je Ministerstvo spravodlivosti SR povinné sťažovateľovi vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti... rozhodnutia*“, a zároveň si uplatňuje úhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc,

návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy

Sťažovateľ v prvom rade namieta, že označenými postupmi a prípismi ministerstva spravodlivosti, predsedu krajského súdu, predsedu okresného súdu a predsedu Okresného súdu Košice I došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej čl. 46 ods. 1 ústavy predstavuje primárne východisko pre zákonom

upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a na základe toho ho možno považovať aj za základ ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). Zároveň podľa čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky a podrobnosti o tejto ochrane ustanoví zákon, resp. v zmysle čl. 51 ods. 1 ústavy je možné domáhať sa základného práva podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. IV. ÚS 142/07, IV. ÚS 165/07).

Sťažovateľ sťažnosťou namieta postup pri vybavovaní, resp. prešetrovaní vybavenia jeho sťažností pre porušenie zásady dôstojnosti súdneho konania podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) okresným súdom, Okresným súdom Košice I, resp. predsedom okresného súdu a predsedom Okresného súdu Košice I, krajským súdom, resp. jeho predsedom a ministerstvom spravodlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť na postup súdu môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Sťažnosti na predsedu súdu vybavuje predseda súdu vyššieho stupňa.

Podľa § 64 zákona o súdoch účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a odstránenie zistených nedostatkov (odsek 1). Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti. Ak je to na riadne vybavenie sťažnosti potrebné, vypočuje sa sťažovateľ a vyjadria sa k nej osoby, proti ktorým sťažnosť smeruje, alebo ďalšie osoby, ktoré môžu pomôcť pri prešetrovaní sťažnosti (odsek 2). Ak

orgán poverený vybavovaním sťažnosti zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, a ak je to potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky (odsek 3).

Podľa § 65 zákona o súdoch sťažnosť musí byť vybavená do 30 dní odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie (odsek 1). Ak lehotu podľa odseku 1 nemožno dodržať z dôvodu nemožnosti zabezpečenia podkladov na riadne vybavenie sťažnosti alebo v prípadoch náročných na prešetrenie, možno lehotu uvedenú v odseku 1 predĺžiť; sťažnosť však musí byť vybavená najneskôr do troch mesiacov odo dňa jej doručenia orgánu príslušnému na jej vybavenie. O každom predĺžení lehoty na vybavenie sťažnosti a o dôvodoch predĺženia je orgán vybavujúci sťažnosť povinný písomne upovedomiť sťažovateľa bez zbytočného odkladu v rámci lehoty podľa odseku 1 (odsek 2).

Podľa § 66 zákona o súdoch o spôsobe vybavenia sťažnosti a prijatých opatreniach na odstránenie zistených nedostatkov musí byť sťažovateľ upovedomený písomne. To neplatí, ak sťažovateľ na písomnom upovedomení netrvá alebo ak sťažovateľ zomrel, stal sa nezvestným alebo je pre trvalý pobyt v cudzine nedosiahnuteľný.

Ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže podľa § 67 ods. 1 zákona o súdoch požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný,

a) predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu,

b) ministerstvo o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom krajského súdu a predsedom Špecializovaného trestného súdu.

Podľa § 67 ods. 2 zákona o súdoch sa na prešetrenie vybavenia sťažnosti primerane použijú ustanovenia tohto zákona o vybavovaní sťažností.

Podľa § 68 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, použije sa na vybavovanie sťažnosti osobitný zákon, ktorým je zákon č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sťažnostiach“).

V nadväznosti na citované ustanovenia zákona o súdoch ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej postup pri vybavovaní sťažností, resp. prešetrovaní ich vybavenia podľa zákona o súdoch nemožno považovať *ratione materiae* za súčasť práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), resp. základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 210/2011).

Kritériom aplikovateľnosti čl. 46 ods. 1 ústavy (a rovnako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) je materiálna povaha predmetu konania, predovšetkým skutočnosť, že sa v ňom bezprostredne rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb (ich právnom statuse). Nie je pritom rozhodujúce, či v okolnostiach konkrétneho prípadu rozhoduje všeobecný súd alebo iný orgán verejnej moci, a taktiež nie je rozhodujúca ani povaha zákona, ktorý upravuje predmet daného konania, rovnako tak ani povaha strán (účastníkov konania), resp. povaha právneho vzťahu, o ktorý v danej veci ide.

V posudzovanom prípade sťažovateľ namieta postup administratívneho charakteru, upravený už uvedenými právnymi predpismi (zákonom o súdoch a zákonom o sťažnostiach), v rámci ktorého sa nerozhoduje bezprostredne o právach, resp. povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, pričom ho z hľadiska predmetu nemožno považovať za správne konanie [pozri k tomu § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, pozn.]; aj preto sa na neho nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (správny poriadok). Táto špecifická oblasť preto nespadá podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu pod garancie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Uvedené skutočnosti súčasne vylučujú možnosť existencie takej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom ministerstva spravodlivosti, predsedu krajského súdu,

predsedu okresného súdu a predsedu Okresného súdu Košice I, ako aj ich prípismi a namietaným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 260/07), ktorá by zakladala relevantný dôvod na vyslovenie jeho porušenia po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy

Sťažovateľ tiež namieta, že označenými postupmi a prípismi ministerstva spravodlivosti, predsedu krajského súdu, predsedu okresného súdu a predsedu Okresného súdu Košice I došlo aj k porušeniu čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy.

Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

Podľa čl. 12 ods. 4 ústavy nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach pre to, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.

Ustanovenia čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy majú charakter všeobecných ústavných princípov, ktoré sú povinné rešpektovať všetky orgány verejnej moci pri výklade a uplatňovaní ústavy. Tieto články ústavy sú vždy implicitnou súčasťou rozhodovania ústavného súdu, t. j. aj jeho rozhodovania o porušovaní základných práv a slobôd garantovaných ústavou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 383/08). Aplikácia uvedených ustanovení ústavy sa v konaní o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb viaže na vyslovenie porušenia osobitne určeného základného práva

alebo slobody sťažovateľa (ide o sprievodný účinok porušenia základného práva alebo slobody), t. j. k porušeniu čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy môže dôjsť len v spojení s porušením niektorého konkrétneho práva alebo slobody garantovaných ústavou, príp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou.

Keďže v danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že vo veci sťažovateľa nemohlo dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy namietanými postupmi a prípismi ministerstva spravodlivosti, predsedu krajského súdu, predsedu okresného súdu a predsedu Okresného súdu Košice I, nemožno vzhľadom na uvedené uvažovať ani o tom, že nimi došlo k porušeniu čl. 12 ods. 2 a 4 ústavy.

Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2011